

[Henry Christensen.]

hed til at fremføre dette synspunkt som det vigtigste set fra ungdommens side: at vi får ændret den almindelige politiske hovedlinje på disse områder, så vi får skabt en privat opsparing, der er tilstrækkelig stor til, at de investeringer, der skal skabe beskæftigelsesmuligheder for ungdommen, kan finde sted.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Jeg vil først beklage, at flere af de ærede ordførere har fundet grund til at kritisere og fremkomme med beklagelser over, at første behandling er kommet så hastigt, eller at betænkningerne fra de to kommissioner er kommet så langsomt, så de ærede ordførere ikke har haft tilstrækkelig tid til at studere de to betænkninger. Jeg kan kun sige, at fastlæggelsen af tidspunktet for første behandling her begribeligvis ikke er noget, jeg har bestemt, omend jeg må indrømme, at jeg var meget glad over og meget taknemlig for, at det har været muligt at komme så hurtigt frem til første behandling.

Med hensyn til de to betænkninger synes jeg, det må erkendes, at de er overordentlig centrale for hele vurderingen af sagen. Det gælder både lærlingelovsbetænkningen og betænkningen om de store fødselsårge. Et kendskab til indholdet af disse to betænkninger er jo på afgørende måde centralt for vurderingen af de spørgsmål, vi drøfter her i dag, så jeg beklager, at betænkningerne ikke er kommet før. Det hænger naturligvis sammen med, at det ikke har været fysisk muligt at få dem færdige før. Om det også hænger sammen med et af de forhold, vi drøfter her i dag — jeg skal ikke sige, hvilket af dem det er — skal jeg ikke komme nærmere ind på, men i hvert fald har vi jo betænkningerne nu, og jeg håber, at man vil studere dem, så de kan indgå i de udvalgsforhandlinger, som jeg allerede forstår af de faldne udtalelser at vi vil få.

Dernæst vil jeg takke alle de ærede ordførere for de bemærkninger, der er gjort. Jeg har haft indtryk af, at man fra alle sider har givet udtryk for vilje til saglig forhandling, og jeg har også indtryk af, at man fra alle sider har forstået, at det er i samfundets interesse, i mestrenes interesse og i de unges interesse, at hele spørgsmålet

om, hvorvidt vi skal have en ny lærlingelov, og hvad der skal stå i denne lærlingelov, er et spørgsmål, som det vil være til fordel for alle at få klar besked om så hurtigt som muligt.

Der er af de ærede ordførere blevet nævnt en lang række enkeltheder. Ikke mindst det ærede medlem hr. A. C. Normann havde stærke forbehold at tage overfor enkelte bestemmelser — nogle detaillerede måske, andre af ikke ubetydelig vigtighed — idet han ville advare mod stivhed, mod for rigoristiske løsninger. Også af de andre ærede ordførere er tilsvarende betænkninger blevet gjort gældende. Men jeg har ellers forstået, at overfor hovedmassen af bestemmelser i lovforslaget er der en afgjort velvilje tilstede fra alle sider. Denne velvilje takker jeg for, og jeg erklærer mig naturligvis rede til at forhandle om alle de enkelte paragraffers enkelte bestemmelser alt efter de ønsker, der måtte være.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp pegede særlig på de bestemmelser, der findes i lovforslaget om de gravide lærlinges forhold. Jeg vil erkende, at jeg på dette punkt udelukkende har fulgt kommissionens indstilling. Det er muligt, at der her kan være alvorlige problemer, og at der må foretages ændringer, og jeg skal fuldstændig stille mig til rådighed for udvalget med hensyn til forslag om ændringer også af disse bestemmelser.

Ellers vil jeg samle mine bemærkninger omkring de to punkter, hvorom de fleste udtalelser har drejet sig, og hvorom der har været den stærkeste uenighed. Det ene punkt er de såkaldte lærlingskalaer, og det andet punkt er dagskolen. Jeg skal så til allersidst gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Henry Christensen, der vistnok var den eneste af de ærede medlemmer, hvis indlæg her i debatten omkring de store årge byggede på et bredere økonomisk perspektiv. Det siger jeg tak for, og jeg skal gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem.

De indvendinger, der gøres mod de såkaldte lærlingskalaer, faldt vel med lidt forskellige nuancer fra de forskellige ærede ordførere, alt efter indstilling og temperament. Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen var vel nok den, der slog hårdest til, og spørgsmålet er vel, om de udtryk,